

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/393/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614200460
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7614200460.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a JUDr. Frederiky Zozulákovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého O. F. nar. XX.X.XXXX a maloletého W. F. nar. XX.X.XXXX zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi detí rodičov B. F. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v Z. D. S. na ulici A.. M. XXXX/X právne zastúpenej JUDr. Ivetou Višňovskou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Spišskej Novej Vsi na Radničnom námestí č. 4 a O. F. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v O. na G. X. Č.. X/XXX právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Rybovičom advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Banskej Bystrici na Námestí Štefana Moysesa č. 4 v konaní o zníženie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 16P 11/2014-58 z 16.6.2014 takto

rozhodol:

Potvrďzuje rozsudok.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca na zníženie výživného. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., kedy v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods. 1 písm. f/ - účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., kedy súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyjadril názor, že pri posudzovaní pomerov povinného rodiča nie je možné obmedziť skúmanie príjmu len na obdobie jedného či dvoch mesiacov pred rozhodnutím súdu. Súdy v rámci svojej rozhodovacej činnosti vychádzajú z priemerného mesačného zárobku za posledných dvanásť mesiacov a nevychádzajú len práve z aktuálneho príjmu. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovanie vo veci vedenej pod sp. zn. 4P 77/2012, kedy takto konajúci súd aj postupoval. Vychádzal z výšky príjmu otca maloletých detí za posledných dvanásť mesiacov, t.j. od novembra 2011 do októbra 2012, teda aj za obdobie, počas ktorého bol na misii v zahraničí a poberal i zahraničný príspevok vo výške 1.380 Eur mesačne. Čistý mesačný príjem otca za uvedené obdobie obsahoval v priemere 1.899,70 Eur, čo vyplýva z potvrdenia o príjmoch z 9.11.2012. Uviedol, že v čase rozhodovania súdu o návrhu otca na zníženie výživného dosahovala výška čistého mesačného príjmu otca v priemere 887,40 Eur, čo vyplýva z potvrdenia o príjme zo dňa 28.5.2014. Považuje preto za preukázané, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom sa mu znížil príjem zo sumy 1.899,70 Eur na 887,42 Eur, to je viac, než o polovicu, čo podľa jeho názoru je potrebné nepochybne považovať za podstatnú zmenu majetkových pomerov na strane otca. Vytkol konajúcejmu súdu, že pri porovnávaní jeho predošlých príjmov vychádzal len z príjmu, ktorý otec dosahoval v období mesiaca október 2012 ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku.

Za október 2012 bol už jeho priemerný mesačný zárobok znížený, no pri pôvodnom rozhodovaní súd viedol účastníkov k dohode o výške výživného a túto dohodu schvaľoval s ohľadom na príjmy otca za predchádzajúcich dvanásť mesiacov. Nesúhlasil ani s vyhodnotením okolností ohľadom predaja bytu, ktorý v dôsledku vyporiadania BSM pripadol do vlastníctva otca maloletých detí a sumu 47.000 Eur získanú jeho predajom použil otec maloletých detí z časti na vrátenie pôžičky, ktorú mal od svojej matky vo výške 4.000 Eur, ďalšiu časť vo výške 14.000 Eur bude musieť použiť na splatenie pôžičky, ktorú si zobral za účelom vyplatenia sumy 12.000 Eur matke maloletých detí v rámci vyporiadania BSM po rozvode a sumu 6.345 Eur musí odvieť na zdravotné poistenie. Preto namietal skutočnosť, že konajúci súd pri posudzovaní jeho majetkových pomerov bral do úvahy celú sumu 47.000 Eur, ako jeho príjem ale nezohľadnil výdavky. Na druhej strane poukázal na skutočnosť, že konajúci súd neprihliadol na príjem matky 12.000 Eur, ktorý obdržala v rámci vyporiadania BSM od otca, ktorý získal časťku 47.000 Eur predajom bytu. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletých detí. Uviedla, že v odvolaní sú uvedené nepravdivé a zavádzajúce skutočnosti a otec sa snaží preukázať, že jeho príjem poklesol podstatným spôsobom predovšetkým s úmyslom znížiť výživné. Zdôraznila, že v čase uzatvorenia súdom schváleného zmierného konaní o vyporiadanie BSM sa vychádzalo z hodnoty nehnuteľností vo výške 40.000 Eur napriek skutočnosti, že trhová cena bola v tom čase podstatne vyššia, o čom svedčí aj následný predaj nehnuteľností otcom maloletých za 47.000 Eur. Napriek tomu otec vyplatil matke titulom vysporiadania sumu 12.000 Eur, pričom túto sumu otec tak, ako uviedol v odvolaní, považuje za jej majetok a postačujúci na krytie potrieb domácností a maloletých detí. Zdôraznila, že tieto finančné prostriedky sú jediné, ktoré má matka k dispozícii, doposiaľ nemá zamestnanie a je v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom sa opakovane zúčastňuje pohovorov. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako správny, zákonný a predovšetkým rozsudok v prospech maloletých detí potvrdil a poukázala na skutočnosť, že od posledného rozhodnutia súdu o výške výživného došlo k podstatnej zmene pomerov aj na strane maloletého O., ktorý sa stal študentom strednej školy, čím jej vznikajú ďalšie zvýšené finančné náklady. Vyslovila presvedčenie, že naposledy upravené výživné otca pre maloleté deti je otec schopný plniť bez akéhokoľvek svojho vlastného finančného ohrozenia.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny a zákonný potvrdiť v celom rozsahu.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa. K odvolacím námietkam odporcu týkajúcich sa posudzovania priemerného mesačného zárobku, predovšetkým odvolacej námietke, ktorou vytkol konajúcemu súdu, že nepostupoval dôsledne v zmysle zákonných ustanovení týkajúcich sa rozhodovania o určení, resp. zvyšovaní výživného, odvolací súd dodáva, že po oboznámení sa s obsahom spisu a s rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 4P 77/2012-20 o rozvode manželstva a úprave výkonu rodičovských práv k maloletým deťom na čas po rozvode konajúci súd schválil rodičovskú dohodu v zmysle ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine. Obidvaja rodičia sa na výške výživného dohodli, preto súd nerozhodoval autoritatívnym rozhodnutím o určení

výživného, pričom by pri tomto rozhodnutí nepochybne vychádzal zo zaužívanej praxe a príslušných zákonných ustanovení Zákona o rodine z priemerného mesačného zárobku otca za posledných 12 mesiacov, v ktorých by musel zohľadniť aj zárobok dosahovaný na misii v cudzine. Odvolací súd zdôrazňuje a konštatuje, že konajúci súd už fakticky ani tento príjem nezisťoval, keďže rešpektoval vôľu obidvoch rodičov o určení výšky výživného a s týmto určením boli nepochybne spokojní obidvaja rodičia, keďže sa v danom konaní vzdali práva odvolania. Tieto okolnosti nepochybne umožňujú záver, že otec pristúpil k takto určenej výške výživného v čase, keď už obdržal prvý zárobok po návrate zo zahraničnej misii a tento zárobok bol podstatne nižší, ako zárobok, ktorý dosahoval za posledných desať mesiacov. Napriek tomu s takto určeným výživným súhlasil. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd nemohol prihliadnuť na zmenu pomerov, ktorá už nastala a bola v čase posledného rozhodnutia o výživnom. Z uvedených dôvodov sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdom prvého stupňa, že k podstatnej zmene pomerov od posledného rozhodnutia nedošlo a preto nemohol návrhu otca o zníženie výživného vyhovieť. Odvolací súd sa stotožnil aj s konštatovaním súdu prvého stupňa, že nie je prípustné reparovať právoplatné súdne rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu v pomeroch a preto nezohľadnil ani tvrdenie otca v odvolaní, že k určenému výživnému v poslednom rozhodnutí sa rozhodol na nátlak konajúceho súdu, resp. matky v rozvodovom konaní. Je nepochybné, že pri poslednej úprave výživného otec maloletých detí dosiahol v mesiaci október 2012, kedy bolo manželstvo rodičov rozvedené a schválená rodičovská dohoda 867,29 Eur. Preto je zrejme, že o tejto skutočnosti otec vedel, aký príjem má po návrate z cudziny a aký ho bude mať v budúcnosti. Z uvedených dôvodov preto ani dokazovanie súdom prvého stupňa ohľadom delenia bezpodielového spoluvlastníctva považoval fakticky za irelevantné, ktoré s určením výšky výživného za daných okolností nesúvisí. Zníženie výživného pre maloleté deti by v tomto prípade znamenalo posunúť zodpovednosť otca za zdravie i život dieťaťa na matku, ktorá sa osobne o deti stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť na hranici svojich možností vzhľadom na skutočnosť, že je dlhodobo nezamestnaná a ktorú finančne podporujú jej rodičia, bez podpory ktorých by finančne nemohla maloleté deti zabezpečiť. Vo vzťahu k ďalším námietkam otca týkajúcich sa jeho majetkových a osobných pomerov odvolací súd poznamenáva, že jeho argumentácia k rozsahom nevyhnutných výdavkov pôsobí vo faktickej i právnej rovine smerom k vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom nevyvážene a dovoľuje záver, že subjektívne vnímanie vlastnej životnej situácie otcom mu bráni objektívne posúdiť rozsah odôvodnených potrieb maloletých detí preukázaných v priebehu konania na súde prvého stupňa. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že je povinnosťou otca organizovať svoje pracovné aktivity a spôsob života tak, aby mal reálnu možnosť plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 1 Zákona o rodine. Pretože súd prvého stupňa správne a zákonne vo veci rozhodol, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.